

Teshuvah - Chapter One

Translated by Eliyahu Touger

SHOW CONTENT IN:

Both	English	Hebrew
------	---------	--------

[Next »](#)
[Teshuvah - Chapter Two](#)

Introduction to Hilchos Teshuvah

[This text describes] one mitzvah; that a sinner should repent from his sin before God and confess.

This mitzvah and the fundamental principles [of faith] that follow in relation to it are explained in the coming chapters.

רמב"ם הלכות תשובה - הקדמה הלכות תשובה. מצות עשה אחת, והוא שישוב החוטא מחטאו לפני ה' ויתודה. וביאור מצוה זו ועיקרים הנגזרים עמה בגללה בפרקים אלו.

1 If a person transgresses any of the mitzvot of the Torah, whether a positive command or a negative command - whether willingly or inadvertently - when he repents, and returns from his sin, he must confess before God, blessed be, He as [Numbers 5:6-7] states: "If a man or a woman commit any of the sins of man... they must confess the sin that they committed."

This refers to a verbal confession. This confession is a positive command.

How does one confess: He states: "I implore You, God, I sinned, I transgressed, I committed iniquity before You by doing the following. Behold, I regret and am embarrassed for my deeds. I promise never to repeat this act again."

These are the essential elements of the confessional prayer. Whoever

confesses profusely and elaborates on these matters is worthy of praise.

Those who bring sin offerings or guilt offerings must also [confess their sins] when they bring their sacrifices for their inadvertent or willful transgressions. Their sacrifices will not atone for their sins until they repent and make a verbal confession as [Leviticus 5:5] states: "He shall confess the sin he has committed upon it."

Similarly, those obligated to be executed or lashed by the court do not attain atonement through their death or lashing unless they repent and confess. Similarly, someone who injures a colleague or damages his property, does not attain atonement, even though he pays him what he owes until he confesses and makes a commitment

never to do such a thing again as implied by the phrase [Numbers, *loc. cit.*], "any of the sins of man."

א כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְּוָרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעַשָׂה תְּשׁוּבָה וַיָּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חֵיב לְהִתְוַדּוֹת לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה ו) "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' (במדבר ה ז) "וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטֹּאתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים. וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה. כִּי־צַד מִתְוַדִּין. אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ וְעָשִׂיתִי כָךְ וְכָךְ וְהָרִי גַחְמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה. וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי. וְכָל הַמְרָבָה לְהִתְוַדּוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח. וְכֵן בַּעֲלֵי חַטָּאוֹת וְאֲשָׁמוֹת בַּעַת שֶׁמִּבִּיאִין קָרְבָּנוֹתֵיהֶן עַל שִׁגְגָתָן אוֹ עַל זְדוּנָן אִין מִתְכַּפֵּר לָהֶן בְּקָרְבָּנָם עַד שִׁיעַשׂוּ תְּשׁוּבָה וַיִּתְוַדּוּ וְדוּי דְּבָרִים שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא ה ה) "וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ". וְכֵן כָּל מַחֲבִיבֵי מִיתוֹת בַּיִת דִּין וּמַחֲבִיבֵי מַלְקוֹת אִין מִתְכַּפֵּר לָהֶן בְּמִיתָתָן אוֹ בְּלִקְוִיתָן עַד שִׁיעַשׂוּ תְּשׁוּבָה וַיִּתְוַדּוּ. וְכֵן הַחוּבָל בְּחִבְרוֹ וְהַמְזִיק מִמוֹנֵהוּ אִף עַל פִּי שְׁשֻׁלָם לֹא מָה שֶׁהוּא חֵיב לֹא אֵינִי מִתְכַּפֵּר עַד שִׁיתְוַדָּה וַיָּשׁוּב מִלַּעֲשׂוֹת כְּזֶה לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה ו) "מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם":

2 Since the goat sent [to Azazel] atones for all of Israel, the High Priest confesses upon it as a spokesman for all of Israel as [Leviticus 16:21] states: "He shall confess upon it all the sins of the children of Israel."

The goat sent to Azazel atones for all the transgressions in the Torah, the severe and the lighter [sins]; those violated intentionally and those transgressed inadvertently; those which [the transgressor] became conscious of and those which he was not conscious of. All are atoned for by the goat sent [to Azazel].

This applies only if one repents. If one does not repent, the goat only atones for the light [sins].

Which are light sins and which are severe ones? The severe sins are those for which one is liable for execution by the court or *karet*. False and unnecessary oaths are also considered severe sins even though they are not [punished by] *karet*. [The violation of] the other prohibitions and [the failure to perform] positive commandments that are not punishable by *karet* are considered light [sins].

3 At present, when the Temple does not exist and there is no altar of atonement, there remains nothing else aside from Teshuvah.

Teshuvah atones for all sins. Even a person who was wicked his whole life and repented in his final moments will not be reminded of any aspect of his wickedness as [Ezekiel 33:12] states "the wickedness of the evil one will not cause him to stumble on the day he repents his wickedness."

The essence of Yom Kippur atones for those who repent as [Leviticus 16:30] states: "This day will atone for you."

ב שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח לְפִי שֶׁהוּא כִּפָּרָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּהֵן גְּדוּל מִתּוֹדָה עָלָיו עַל לְשׁוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז כא) "וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח מְכַפֵּר עַל כָּל עֲבֵרוֹת שִׁבְתוֹרָה, הַקְלוֹת וְהַחֲמוּרוֹת, בֵּין שְׁעֵבֶר בְּזָדוֹן בֵּין שְׁעֵבֶר בְּשִׁגְגָה, בֵּין שֶׁהוֹדַע לוֹ בֵּין שֶׁלֹּא הוֹדַע לוֹ, הַכֹּל מִתְכַּפֵּר בְּשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח. וְהוּא שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה. אֲבָל אִם לֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה אֵין הַשְּׁעִיר מְכַפֵּר לוֹ אֲלֵא עַל הַקְלוֹת. וּמֵה הֵן הַקְלוֹת וּמֵה הֵן הַחֲמוּרוֹת. הַחֲמוּרוֹת הֵן שְׁחִיבִין עֲלֵיהֶם מִיַּתֵּת בֵּית דִּין אוֹ כֶּרֶת. וְשִׁבּוּעַת שְׁוֹא וְשִׁקָּר אֵף עַל פִּי שְׂאִין בְּהֵן כֶּרֶת הָרִי הֵן מִן הַחֲמוּרוֹת. וְשִׂאָר מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וּמִצְוֹת עֲשֶׂה שְׂאִין בְּהֵן כֶּרֶת הֵם הַקְלוֹת:

ג בְּזִמְנֵה הַזֶּה שְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם וְאֵין לָנוּ מִזְבֵּחַ כִּפָּרָה אֵין שָׁם אֲלֵא תְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת. אֲפִלּוּ רָשָׁע כָּל יָמָיו וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה בְּאַחֲרוֹנָה אֵין מְזַכְרִין לוֹ שׁוֹם דְּבַר מְרָשָׁעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לג יב) "רָשָׁעֵת הָרָשָׁע לֹא יִכָּשֶׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ מְרָשָׁעוֹ". וְעֲצָמוֹ שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר לְשָׁבִים שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז ל) "כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם":

4 Even though Teshuvah atones for all [sins] and the essence of Yom Kippur brings atonement, [there are different levels of sin and hence, differences in the degree of atonement.] There are sins that can be atoned for immediately and other sins which can only be atoned for over the course of time. What is implied?

If a person violates a positive command which is not punishable by *karet* and repents, he will not leave that place before he is forgiven. Concerning these sins, [Jeremiah 3:22] states: "Return, faithless children! I will heal your rebellious acts."

If a person violates a prohibition that is not punishable by *karet* or execution by the court and repents, Teshuvah has a tentative effect and Yom Kippur brings atonement as [Leviticus, *loc. cit.* states "This day will atone for you."

If a person violates [sins punishable by] *karet* or execution by the court and repents, Teshuvah and Yom Kippur have a tentative effect and the sufferings which come upon him complete the atonement. He will never achieve complete atonement until he endures suffering for concerning these [sins, Psalms 89:33] states: "I will punish their transgression with a rod."

When does the above apply: When the desecration of God's name is not involved in the transgression. However, a person who desecrated God's name, even though he repented, Yom Kippur arrived while he continued his repentance, and he experienced suffering, will not be granted complete atonement until he dies. The three: repentance, Yom Kippur, and suffering have a tentative effect and death atones as [Isaiah 22:14] states: "It was revealed in my ears [by] the Lord of Hosts, surely this iniquity will not be atoned for until you die."

ד אף על פי שהתשובה מכפרת על הכל ועצמו של יום הכפורים מכפר. יש עבירות שהן מתכפרים לשעתן ויש עבירות שאין מתכפרים אלא לאחר זמן. כיצד עבר אדם על מצוות עשה שאין בה כרת ועשה תשובה אינו זו משם עד שמוחלין לו, ובאלו נאמר (ירמיה ג כב) "שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם" וגו'. עבר על מצוות לא תעשה שאין בה כרת ולא מיתת בית דין ועשה תשובה, תשובה תולה יום הכפורים מכפר, ובאלו נאמר (ויקרא טז ל) "כי ביום הזה יכפר עליכם". עבר על כרתות ומיתות בית דין ועשה תשובה, תשובה ויום הכפורים תולין ויסורין הבאין עליו גומרין לו הכפרה. ולעולם אין מתכפר לו כפרה גמורה עד שיבואו עליו יסורין, ובאלו נאמר (תהלים פט לג) "ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם". במה דברים אמורים בשלא חלל את השם בשעה שעבר אבל המחלל את השם אף על פי שעשה תשובה והגיע יום הכפורים והוא עומד בתשובתו ובאו עליו יסורין אינו מתכפר לו כפרה גמורה עד שימות. אלא תשובה יום הכפורים ויסורין שלשתן תולין ומיתה מכפרת שנאמר (ישעיה כב יד) "ונגלה באזני ה' צבאות" וגו' (ישעיה כב יד) "אם יכפר העון הזה לכם עד תמותו":

Published and copyright by Moznaim Publications, all rights reserved.
To purchase this book or the entire series, please [click here](#).

The text on this page contains sacred literature. Please do not deface or discard.

Vowelized Hebrew text courtesy Torat Emet under CC 2.5 license.

© Copyright, all rights reserved. If you enjoyed this article, we encourage you to distribute it further, provided that you comply with Chabad.org's copyright policy.